

Porušení povinností a uložení pokuty

Publikováno: 30.1.2015

Typ: rozhodnutí soudů

Zdroj: Bezpečnost a hygiena práce 2015/1

JUDr. Jaroslav Stádník

Mgr. Petr Kieler

Tento článek směřuje do oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci (dále jen „BOZP“), když vychází z rozsudku Nejvyššího správního soudu¹) (dále jen „NSS“). V posuzovaném případě se zaměstnavatel (dále též „stěžovatelka“) dopustil co do četnosti velkého počtu porušení svých povinností vyplývajících mu z ust. § 101–108 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákoník práce“), a dalších souvisejících právních předpisů upravujících oblast BOZP, čímž naplnil současně několik skutkových podstat správních deliktů podle zákona o inspekci práce a byla mu uložena pokuta ve výši 750 000 Kč.

Rozsudek NSS reagoval na kasační stížnost podanou proti rozsudku krajského soudu²), kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí Státního úřadu inspekce práce, který potvrdil rozhodnutí prvoinstančního orgánu, jež konstatovalo porušení zejména v následujících oblastech:

- a. nerozmístění bezpečnostních značek na pracovišti,
- b. nesprávného skladování řeziva uloženého stohováním,
- c. nesprávného volného skladování dříví na skládce,
- d. nebezpečných prostor, v nichž existuje riziko pádu zaměstnanců nebo předmětů a jež nejsou vybaveny zařízením zabraňujícím nepovolaným osobám v přístupu,
- e. vyjmenovaných strojních zařízení, u nichž chybí nebo je nefunkční zábrana nebo ochranné zařízení a není přijato opatření tam, kde hrozí riziko kontaktu nebo zachycení zaměstnance pohybujícími se částmi,
- f. poskytnutí dostatečných a přiměřených informací a pokynů zaměstnancům pro bezpečné zacházení s chemickým přípravkem,
- g. motorových vozíků a nákladní automobilů, které nebyly zabezpečeny proti neoprávněnému spuštění a použití nepovolanou osobou,
- h. provozování čelního vysokozdvížného motorového vozíku se sedícím řidičem bez vybavení vhodným osvětlením a bez krytu, který byl nahrazen bedněním upevněným k vozíku motouzem,
- i. neuchování provozní dokumentace po celou dobu provozu technických zařízení,
- j. nezajištění ochrany zaměstnanců proti nebezpečnému dotyku u zařízení pod napětím a před jevy vyvolanými účinky elektřiny u vyjmenovaných zařízení.

Z hlediska systematického se budeme jednotlivými porušeními zabývat chronologicky. Z hlediska obsahového pak podstatnými body v rámci jednotlivých kasačních námitek k jednotlivým porušením, které se týkají oblasti BOZP.

Bezpečnostní značky a signály

K uvedenému prvnímu porušení byla vznesena námitka, že ve výroku rozhodnutí absentoval odkaz na nařízení vlády č. 11/2002 Sb., kterým se stanoví vzhled a umístění bezpečnostních značek a zavedení signálů, ve znění nařízení vlády č. 405/2004 Sb. (dále jen „nařízení vlády č. 11/2002 Sb.“), když dle názoru stěžovatelky také není účinná právní norma, která by stanovila, v jakém rozsahu a v jakém počtu mají být předmětné značky umístěny. Dále byla napadána neurčitost vytykaného porušení nevyznačené komunikace a způsob jejího označení, když je dle stěžovatelky nutné rozlišit, zda nebyla komunikace označena vůbec, či nedostatečně. Stěžovatelka se rovněž domnívá, že absenci označení vykompenzovala přijatými organizačními opatřeními. Současně tvrdila, že fotodokumentace z kontroly byla pořízena účelově, značky byly podle stěžovatelky na potřebných místech před kontrolou i po ní.

Z pohledu NSS bylo shledáno, že absence odkazu na nařízení vlády č. 11/2002 Sb. nemá žádný vliv na jeho srozumitelnost a určitost, neboť výrok je natolik určitý, že z něj lze bez pochybností dovodit, v čem spočívalo porušení povinností stěžovatelky, totiž v absenci značení, nikoliv v jeho nesprávném provedení nebo nesprávném umístění, když nezřetelně vyznačené komunikace byly ve výroku dostatečně identifikovány a současně nebyla komunikace označena

značkami označujícími komunikaci nebo opatřena vhodným hrazením a komunikace uvnitř staveb nebyly výrazně odlišeny od ostatních ploch se stejnou úrovní. Porušen byl také bod 5.1 přílohy k nařízení vlády č. 101/2005 Sb., o podrobnějších požadavcích na pracoviště a pracovní prostředí (dále jen „nařízení vlády č. 101/2005 Sb.“), protože komunikace nebyla od ostatních ploch se stejnou úrovní odlišena výrazně (pouze nevýrazně). Ve vztahu ke značení pak NSS dovodil, že ze strany stěžovatelky nebylo upřesněno, jaká konkrétní opatření byla k nahrazení řádného značení přijata. Fotodokumentace byla ze strany NSS shledána jako průkazná, neboť jednak nebylo v řízení o kasační stížnosti podpořeno tvrzení o její neprůkaznosti, jednak i ve správním řízení bylo tvrzení podpořeno pouze třemi nedatovanými fotografiemi, které se však týkaly pouze jednoho z vytýkaných nedostatků a byly zcela neprůkazné.

Skladování řeziva

Co se týká porušení uvedených pod bodem b), tedy nesprávného skladování řeziva uloženého stohováním, byla námitka stěžovatelky směřována do oblasti nesprávného použití výrazu „minimální bezpečnostní standard ČSN 26 9030“, když podle jejího názoru platné právní předpisy výraz „minimální bezpečnostní standard“ neznají. Současně dle jejího názoru podle ust. § 4 zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 22/1997 Sb.“), není česká technická norma obecně závazná a není tak možné nesplnění požadavků určených technickou normou kvalifikovat jako spáchání správního deliktu. Stěžovatelka se neztotožnila s argumentem žalovaného Státního úřadu inspekce práce, že technické normy k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci jsou podle ust. § 349 odst. 1 zákoníku práce řazeny mezi obecně závazné právní předpisy a je tak dána povinnost jejich dodržování.

Podle názoru NSS byl pojem minimální bezpečnostní standard správním orgánem vyložen tak, aby deklaroval skutečnost, že norma ČSN 26 9030 je minimálním bezpečnostním standardem v obecném smyslu tohoto pojmu a není tak rozhodné, zda je používán právními předpisy (toto slovní spojení tak ani nebylo užito či myšleno). Odkaz stěžovatelky na zákon č. 22/1997 Sb., podle kterého české technické normy nejsou obecně závazné, byl shledán nepřipadným, neboť se k oblasti BOZP vůbec nevztahuje. Naopak je z pohledu závaznosti technických norem v této oblasti třeba vycházet z předpisů, které tuto oblast skutečně upravují, když dle ust. § 349 odst. 1 zákoníku práce jsou právními a ostatními předpisy k zajištění BOZP mimo jiné také technické dokumenty a technické normy. Takový názor je nutno dodat zcela v souladu i s názorem odborné veřejnosti. „Právními a ostatními předpisy k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci jsou předpisy na ochranu života a zdraví, předpisy hygienické a protiepidemické, technické předpisy, technické dokumenty a technické normy. Nejedná se jen o právní předpisy, ale i ostatní předpisy, jimiž např. mohou být technické normy vydávané za účelem zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. Tyto předpisy musí vždy mít normativní charakter, aby se jednalo o předpisy dle odstavce 1.“³⁾ Zákonodárce tak stanovil odkazem na tyto technické normy jejich právní relevanci a závaznost. Správně zjištěný skutkový stav byl opřen o pořízenou fotodokumentaci, která pro takový úsudek zcela postačovala (prokazovala odchylku větší než 2%), a nebylo třeba provedení výpočtu těchto odchylek. Samotné označení místa skládky dřeva značkami „zákaz vstupu nepovolaným osobám“ snižuje fakticky riziko poškození zdraví, avšak nemůže postačit k vyvinění stěžovatelky ze spáchání předmětného správního deliktu vztahujícího se k popisovanému porušení i v návaznosti na skutečnost, že se v tomto místě osoby pohybovaly a byly nesprávným uskladněním dřeva ohroženy.

K porušení naznačenému v bodě c), které spočívalo v nesprávném volném skladování dříví na skládce, stěžovatelka uvedla, že v protokolu o kontrole nejsou určeny přesné hodnoty a jsou použity neurčité pojmy jako „v těsné blízkosti“ a „není dodržen takový sklon uskladněného dříví na skládce“, z čehož dovozovala nepřezkoumatelnost tohoto výroku. Argumentovala dále, že po dobu trvání kontroly (3 měsíce) k samovolnému pohybu dříví nedošlo. Z rozhodnutí není údajně ani patrný přesný počet osob, který byl vytýkaným jednáním ohrožen, když do prostoru je nepovolaným osobám vstup zakázán a linka byla užívána v souladu s pokyny výrobce.

NSS tyto námitky posoudil tak, že pojem „v těsné blízkosti“ pouze blíže označuje polohu místa, kde došlo k deliktu, když primárním porušením stěžovatelky v této části výroku je porušení bodu 2, V. části přílohy k nařízení vlády č. 28/2002 Sb., kterým se stanoví způsob organizace práce a pracovních postupů, které je zaměstnavatel povinen zajistit při práci v lese a na pracovištích obdobného charakteru, neboť dle tohoto ustanovení je při volném uskladňování dříví na skládce nezbytné dodržovat takový sklon uskladněného dříví, aby se zabránilo jeho samovolnému pohybu. K zajištění se použijí zajišťovací klíny a současně nejsou v právním předpise definovány přesné parametry ke sklonu skladování dříví a nebylo tak nutné ze strany správního orgánu provést přesné měření sklonu. Jestliže nedošlo během kontroly k sesunutí skladovaného dříví, nemá to na stanovení odpovědnosti za správní delikt žádný vliv (stejně tak neurčení přesného počtu ohrožených zaměstnanců), neboť povaha postihovaného deliktu je ohrožovací a podstatné pro posouzení věci je porušení právních předpisů [zde ust. § 30 odst. 1 písm. s) zákona o inspekci práce⁴⁾]. NSS také odmítl námitku ve vztahu k používání linky v souladu s pokyny výrobce, protože postih stěžovatelky byl za chybné skladování dříví, nikoliv za chybný provoz linky.

Nebezpečí pádu z výšky nebo do hloubky

U porušení uvedeného pod bodem d), tedy v oblasti ochrany proti pádu z výšky (nebo do hloubky), stěžovatelka

vedla, že v pilnici nebyla všechna tato místa (u nichž existovalo riziko pádu z výšky nebo do hloubky) opatřena ochranným zábradlím proto, že zařízení teprve bylo uváděno do provozu, když samotné uvedení do provozu prováděli výhradně zaměstnanci dodavatelské společnosti a stěžovatelka vydala opatření, na jehož základě měli do pilnice přístup pouze proškolení a poučení zaměstnanci. Správní orgán dle tvrzení stěžovatelky dále neprokázal, že zařízení bylo již uvedeno do provozu a současně neprokázal nedostatečnost ochrany zaměstnanců osobními ochrannými prostředky a organizačními opatřeními stěžovatelky.

K dané problematice NSS konstatoval, že pokud bylo zařízení uváděno do provozu, promítlo se to ze strany správních orgánů do určení výše pokuty. Námitka o uvádění do provozu pouze zaměstnanci dodavatelské společnosti nemohla obstát, neboť dle ust. § 101 odst. 5 zákoníku práce je zaměstnavatel zajišťovat bezpečnost a ochranu zdraví při práci pro všechny fyzické osoby, které se s jeho vědomím zdržují na jeho pracovištích. Z dikce ust. § 3 nařízení vlády č. 362/2005 Sb., o bližších požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví při práci na pracovištích s nebezpečím pádu z výšky nebo do hloubky, dle soudu NSS nevyplývá, že by použití organizačních opatření a osobních ochranných prostředků mohlo nahrazovat použití prostředků kolektivní ochrany (zejména technické konstrukce, například ochranná zábradlí a ohrazení, poklapy, záchytná lešení, ohrazení nebo sítě a dočasné stavební konstrukce, například lešení nebo pracovní plošiny), když tyto prostředky by naopak měly být použity přednostně.

K porušení uvedenému výše pod bodem e) argumentovala stěžovatelka obdobně, co se týká závaznosti norem ČSN a užití pojmu „minimální bezpečnostní standard“ jako u bodu b), k čemuž lze proto odkázat na výše uvedenou argumentaci NSS. Stěžovatelka dále poukazovala na skutečnost, že technická norma ČSN 26 0003 byla zrušena ke dni 1.1.2006, a proto na ni nelze podle odkazovat v řízení zahájeném v roce 2009.

K tomuto NSS uvedl, že kromě této normy se rozhodnutí správního orgánu opíralo i o účinnou normu ČSN ISO 1819 a námitka tak není důvodná. Stěžovatelka uvedla, že ještě před kontrolou bylo rozhodnuto, že „uvedené zařízení“ bude z provozovny odstraněno. Zařízení proto bylo již odstaveno mimo provoz, avšak nebylo ještě odvezeno, což ovšem nebyl nijak prokázáno ve správním řízení a řízení soudním, stejně tak nebylo prokázáno, že by stěžovatelka učinila opatření, která by bránila zaměstnancům v přístupu k tomuto zařízení, a toto nevyplývalo ani z dostupné fotodokumentace obsažené ve správním spisu.

Zacházení s chemickými přípravky

K bodu f) porušení stěžovatelka uvedla, že byla sankcionována za porušení ust. § 103 odst. 1 písm. f) zákoníku práce⁵) ve spojení s vyhláškou ČÚBP č. 48/1982 Sb., kterou se stanoví základní požadavky k zajištění bezpečnosti práce a technických zařízení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška ČÚBP č. 48/1982 Sb.“). Citované ustanovení zákoníku práce však odkazuje na jiný právní předpis, a to na ust. § 37 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně veřejného zdraví“). Vyhláška ČÚBP č. 48/1982 Sb. nebyla vydána ani k provedení zákoníku práce, ani k provedení zákona o ochraně veřejného zdraví, ale k provedení zákona č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, ve znění pozdějších předpisů. Proto nelze dle názoru stěžovatelky uložení sankce za uvedený správní delikt odůvodnit porušením citovaného ustanovení zákoníku práce ve spojení s vyhláškou ČÚBP č. 48/1982 Sb.

NSS vycházejíc z konstantní judikatury Ústavního soudu (např. sp. zn. II. ÚS 485/98) k těmto námitkám uvedl, že poznámky pod čarou nejsou normativní součástí textu právního předpisu. Ust. § 103 odst. 1 písm. f) zákoníku práce je vyhláškou ČÚBP č. 48/1982 Sb. dále konkretizováno, resp. vyhláška zcela jistě obsahuje pravidla pro informování zaměstnanců v případě skladování nebezpečných látek a spadá tak do okruhu zvláštních právních předpisů, na něž odkazuje shora citované ustanovení zákoníku práce, proto lze za porušení vyplývajících z uvedeného ustanovení zákoníku práce v návaznosti na vyhlášku uložit sankci.

Provozování vozíků a vozidel

U bodu g) porušení stěžovatelka namítala rozdílnou právní kvalifikaci deliktu v protokolu o kontrole, v opatření, v příkazu a v rozhodnutí správního orgánu I. stupně, přičemž NSS tuto námitku odmítl s poukazem na to, že podstatná je právní kvalifikace správního deliktu v meritorním rozhodnutí, který je předmětem soudního přezkumu. Stěžovatelka dále zdůraznila, že kontrolor odebral z jednoho z vozíků klíčky, čímž jí vznikla škoda ve výši 42 700 Kč, když tato námitka byla odmítnuta s poukazem na skutečnost, že pokud měla stěžovatelce vzniknout škoda, pak není relevantní pro přezkoumání zákonnosti správních rozhodnutí; může být relevantní pouze z hlediska zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti, ve znění pozdějších předpisů. Jinými slovy, pokud by správní či kontrolní orgán v rámci výkonu své činnosti způsobil kontrolované osobě či účastníku správního řízení škodu, nemůže to znamenat, že nedošlo k porušení právních předpisů a ke spáchání správního deliktu ze strany účastníka řízení.

V rámci bodu h) citovaných porušení stěžovatelka argumentovala tak, že sankce měla být uložena rovněž řidičům,

neboť oni jsou odpovědní za stav vozíku v souladu s normou ČSN ISO 3691 + Adm 1. Rovněž tato námitka byla shledána nedůvodnou, a to s obdobným odůvodněním, jako v případě výše uvedené potenciální škody způsobené správním orgánem, neboť případná deliktní odpovědnost řidiče (vyplývající z uvedené normy) vozíku nevyklučuje odpovědnost stěžovatelky, protože za stav pracovních prostředků a zařízení a dopravních prostředků je v souladu s ust. § 4 odst. 1 zákona č. 309/2006 Sb., o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 309/2006 Sb.“), odpovědný zaměstnavatel.

Ohledně umístění krytu u kotoučové pily pak stěžovatelka argumentovala tak, že byl ve vyšší výšce proto, že těsně před kontrolou byl prováděn pořez materiálu v této výšce. K tomu NSS však uvedl, že z fotodokumentace založené ve správním spisu vyplývá, že s nesprávně výškově upevněným krytem byl přímo při kontrole řezán materiál s výškou dvakrát nižší, než v jaké byl kryt umístěn a porušení v oblasti BOZP je tak nesporné, když tvrzení stěžovatelky je pro posouzení porušení irelevantní a toto porušení nijak nevyvrací.

Pokud stěžovatelka dále uváděla nepřislusnost prvoinstančního správního orgánu k rozhodování o technické způsobilosti motorového vozíku ve smyslu zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 56/2001 Sb.“), a rozhodování, která pozemní komunikace je účelovou komunikací, pak k tomu NSS konstatoval, že nebylo rozhodováno o technické způsobilosti motorového vozíku ani o druhu komunikace, ale o porušení povinnosti odpovídajícím způsobem vybavit vysokozdvizný motorový vozík (jako pojízdné zařízení, které může ohrožovat zaměstnance v jeho blízkosti) vhodným osvětlením tak, aby obsluze v noci nebo v prostředí se sníženou viditelností umožnilo bezpečné používání [srov. bod 6 písm. e) Přílohy č. 3 k nařízení vlády č. 378/2001 Sb., kterým se stanoví bližší požadavky na bezpečný provoz a používání strojů, technických zařízení, přístrojů a nářadí].

Provozní dokumentace technických zařízení

U bodu i) vyplývajícího z desátého výroku správního orgánu stěžovatelka namítala, že norma ČSN 33 1500 nezná pojem „následná revize“ a norma ČSN 34 1390 týkající se hromosvodů byla zcela nahrazena změnou Z 5 od 1.2.2009. U jiných zařízení než elektroinstalací budov je nadbytečné vyžadovat revize podle ČSN 33 2000-6-61 ed. 2, postačí revize podle ČSN 33 1500.

Jak uvedl NSS, ačkoliv norma ČSN 34 1930 byla zrušena ke dni 1.2.2009, tak kontrola byla zaměřena na plnění povinností podle uvedené normy v době platnosti této normy (tedy zpětně). Použití pojmu „následná revize“, který podle stěžovatelky norma ČSN 33 1500 nezná, bylo posouzeno obdobně jako v bodě b), když se jednalo o funkční použití pojmu v jeho obecném smyslu, jež nemá vliv na srozumitelnost výroku. Jestliže stěžovatelka namítala, že u jí označených technických zařízení bylo nadbytečné vyžadovat revize podle normy ČSN 33 2000-6-61 ed. 2., uvedl NSS k této námitce, že prvoinstanční orgán revize podle této normy u vyjmenovaných technických zařízení nevyžadoval, ale vyžadoval je pouze u hromosvodu a rozvodů peletovací linky, proto je také tato námitka neopodstatněná.

Ochrana před elektrických proudem

U posledního popisovaného porušení stěžovatelka popírala fyzikální možnost výskytu statické elektřiny na jejím pracovišti, k čemuž NSS uzavřel, že dle rozhodnutí prvoinstančního orgánu bylo stěžovatelce vytýkáno porušení povinnosti zajistit odpovídajícím způsobem ochranu proti nebezpečí úrazu způsobeného elektrickým proudem, elektrickým obloukem či statickou elektřinou. Uvedení nedostatečné ochrany před účinky statické elektřiny v jedenáctém výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně nemohlo způsobit nepřezkoumatelnost rozhodnutí, neboť (jak vyplývá ze samotného textu ustanovení bodu 2.1.1. Přílohy č. 2 nařízení vlády č. 101/2005 Sb., které tuto povinnost zakotvuje: ... „zaměstnanci musí být odpovídajícím způsobem chráněni před nebezpečím úrazu způsobeného elektrickým proudem, elektrickým obloukem nebo účinky statické elektřiny.“). K porušení stanovené povinnosti postačí i nedostatečná ochrana zaměstnanců před nebezpečím úrazu způsobeného elektrickým proudem či elektrickým obloukem, jejichž možný výskyt stěžovatelka nepochybně a kumulativní výskyt uvedených zdrojů úrazu není požadován.

Dále podle názoru stěžovatelky nebylo také prokázáno porušení celého ust. § 199 vyhlášky č. 48/1982 Sb., které obsahuje celkem šest písmen a porušení dle písm. c), d) a f) nebylo a nemohlo být prokázáno, k čemuž NSS zaujal názor, že ustanovení uvedených písmen jsou pouze součástí demonstrativního výčtu opatření, která mají být provedena ke splnění povinnosti stanovené v první větě citovaného ustanovení. Základem deliktní odpovědnosti stěžovatelky v projednávané věci je tedy porušení pravidla věty první citovaného ustanovení. Prokazování absence jednotlivých opatření uvedených v následujícím demonstrativním výčtu [písm. a) až f) ust. § 199 citované vyhlášky] se tak jeví jako nadbytečné.

Závažnost deliktu a výše pokuty

Jak vyplývá z výše uvedeného, jednalo se v popisovaném případě o mnohačetné porušení povinností zaměstnavatele v

oblasti BOZP. Stěžovatelka i přesto v jedné ze svých dalších kasačních námitek napadala stanovenou výši pokuty, která ji byla za uvedená porušení (další dvě nebyla s ohledem na svůj obsah předmětem tohoto článku) uložena, když odkazovala na rozsudek NSS, který se týkal likvidačnosti uložené pokuty v případě, kdy zákon, v jehož režimu je postupováno, kritérium osobní a majetkové neobsahuje. NSS zde odkázal na rozhodnutí krajského soudu, který se v odůvodnění přiměřenosti pokuty zabýval (s tímto odůvodněním stěžovatelka nepolemizovala) a odkaz stěžovatelky na závěr uvedený v usnesení rozšířeného senátu NSS6) považoval za nerelevantní. Toto je nutné posuzovat i kontextu jednání stěžovatelky, která představovala jednání s velkou mírou společenské nebezpečnosti, když se dopustila řady deliktů ohrožovacích se společenskou nebezpečností danou již vznikem závadného stavu a v jednom případě (porušení na úseku odměňování, které nebylo předmětem článku) ke vzniku škodlivého následku došlo.

Celkově tedy můžeme konstatovat, že pokuta v částce 750 000 Kč, která byla uložena na základě absorpční zásady (vyměřena z nejvýše sankcionovaného deliktního jednání, když ostatní porušení jsou zohledněna v takto vyměřené pokutě), je pokutou zcela odpovídající závažnosti prokázaného deliktního jednání. „U jiných správních deliktů chybí zpravidla právní úprava ukládání správních trestů při souběhu... V těch případech, kdy chybí výslovná právní úprava v trestání souběhu, dovozuje správní teorie i soudní judikatura užití absorpční zásady per analogiam legis a za nejbližší právní úpravu považuje ustanovení § 12 odst. 2 PřesZ, podle kterého se za více přestupků projednaných ve společném řízení uloží sankce podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji postižitelný.“⁷⁾ Zde je nutné upozornit, že za správní delikty [ust. § 30 odst. 1 písm. f), i) zákona o inspekci práce] výše popsané pod body a) a f), je možné uložit pokutu s maximální hranicí až do 2 000 000 Kč [ust. § 30 odst. 2 písm. d) zákona o inspekci práce], za ostatní výše popsaná porušení [cit. ust. písm. q), r), s)], je možné uložit pokutu až do 1 000 000 Kč.

ASPI Wolters Kluwer

© 2015 Wolters Kluwer, a. s. U Nákladového nádraží 6, 130 00 Praha 3, tel.: 246 040 400, fax: 246 040 401
e-mail: obchod@wolterskluwer.cz , web: www.wolterskluwer.cz
Prohlášení o ochraně osobních údajů | Všeobecné obchodní podmínky